

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8386-01-14 ה. נ' מ. (המנוח) ואח' - סעד הצהרתי- היקף העזבון
תמ"ש 11079-02-15 מ. נ' ה. - פינוי וסילוק יד

15.12.16

בפני כבוד השופטת אלה מירז

מ.ה.
ע"י ב"כ עו"ד פרדי וולוס

תובעת/ נתבעת

נגד

1.ר.מ.
2.פ.מ.א.
ע"י ב"כ עו"ד י. דונאיביץ'

נתבעים/תובעים

פסק דין

- 1
- 2 **בתמ"ש 8386-01-14-התובעת**, בת זוגו של המנוח ז.מ. ז"ל, שנפטר ביום 20.10.13, (להלן: המנוח) תובעת
- 3 סעד הצהרתי לפיו זכאית למחצית הזכויות אותן צבר המנוח בתקופת החיים המשותפים, משנת 1988 ועד
- 4 פטירתו. מבקשת להצהיר כי הרכוש היה משותף ושייך לבני הזוג בחלקים שווים. מבקשת כי במסגרת
- 5 הרכוש המשותף יכללו גם הכנסות המנוח מכל מקור שהוא, כולל זכויות פנסיה, קרנות, קופות גמל, חסכונות
- 6 וכיוצ"ב כמפורט בכתב התביעה.
- 7 **הנתבעים, ילדי המנוח**, מתנגדים למבוקש וטוענים כי בין המנוח לתובעת, חל משטר של הפרדה רכושית
- 8 ולכן לתובעת לא היה ואין כל זכות ברכוש המנוח, למעט הזכויות אשר ציווה לה בצוואתו מיום 28.6.13.
- 9 מרבית רכושו וזכויותיו נצברו טרם תחילת חיי הזוגיות המשותפים.
- 10 **בתמ"ש 11079-02-15-ש** הגישו **הנתבעים** תביעה לפינוי וסילוק יד התובעת מדירת המגורים ברח' מ. X
- 11 ב-א., הרשומה בגוש X חלקה X תת חלקה X (להלן "הדירה"). המנוח רשום כבעלים של מלוא הזכויות
- 12 בדירה וציווה אותה בצוואתו לתובעים בחלקים שווים ביניהם. כמו כן, ציווה המנוח בסעיף 4 לצוואה כי
- 13 לנתבעת תהיה רשות להמשיך ולהתגורר בדירה ללא תמורה, במשך שנה לאחר פטירתו. זכותה של הנתבעת
- 14 להתגורר בדירה פקעה ביום 20.10.14 ועל כן תובעים פינויה המידי מהדירה.
- 15 **התובעת טוענת** כי הדירה נרכשה בשנת 1992 ע"י בני הזוג ונרשמה באופן פרמאלי ע"ש המנוח בלבד. מאז
- 16 רכישתה ועד יום מותו, שימשה הדירה כדירת המגורים של בני הזוג. לפיכך זכאית למחצית הזכויות בדירה.
- 17 אדם לא יכול להוריש יותר משיש לו. המנוח טעה במועד כתיבת הצוואה בפרשנות המשפטית של מצב
- 18 הדברים. על בית המשפט להורות מה הוא היקף העזבון וכפועל יוצא מה היה המנוח מצווה בצוואתו אלמלא
- 19 הטעות. לחילופין להורות כי צוואת המנוח בטלה.

השאלות הדרושות להכרעה

- 22 5. במסגרת התביעות ההדדיות על בית המשפט להכריע בשאלות הבאות:
- 23 א. היות הצדדים "ידועים בציבור" ומאיזו תקופה.
- 24 ב. ככל שאכן מדובר ביחסי "ידועים בציבור", האם עלה בידי התובעת להוכיח **תחולת הלכת השיתוף**
- 25 **בנכסים**.
- 26 ג. האם דירת המגורים הרשומה על שם המנוח חוסה תחת הלכת השיתוף, בין מכוח החלטה על
- 27 נכס זה ובין מכוח הלכות שיתוף ספציפי בנכסים חיצוניים ובדירות מגורים בפרט.
- 28 התובעת העידה לעצמה (1/ת), כן העידה א.ט. (2/ת) י.מ. (3/ת)

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8386-01-14 ה. נ' מ. (המנוח) ואח' - סעד הצהרתי- היקף העזבון
תמ"ש 11079-02-15 מ. נ' ה. - פינני וסילוק יד

לנתבעים העידו בת המנוח ובעלה - ג.א. (1/נ), פ.א. (2/נ).

המסגרת הנורמטיבית

האם הצדדים היו "ידועים בציבור" ומאיזו תקופה.

6. נקבעו בפסיקה שני תנאי סף לקיומה של מערכת יחסים של ידועים בציבור: **האחד** - חיי משפחה **והשני** -

ניהול משק בית משותף. ראה לעניין זה פסק דיני שניתן בתמש (ח"י) 48219-02-11 ה.ש נ' נ.ש (12.7.16).

ע"א 621/69 נסיס נ' יוסטר, פ"ד כד (1) 617

רע"א 9755/04 סיגל ביטון נ' קצין תגמולים - משרד הבטחון (31.8.08)

בג"ץ 4178/04 פלוני נ' בית הדין הרבני לערעורים (13.12.06)

מדובר בתנאים מצטברים, להכרה בבני זוג כידועים בציבור. תנאים אלה הם בגדר מבחנים עובדתיים, ולכן

גם השאלה אם פלונית היא ידועתו בציבור של אלמוני, היא שאלה עובדתית שעל הערכאה הדיונית להכריע

בה, לפי התשתית הראייתית הנפרסת בפניה. חלק מהפרמטרים שנקבעו בפסיקה להכרה ביחסי בני זוג

כ"יחסי ידועים בציבור" הם:

א. מגורים משך שנים ארוכות תחת קורת גג אחת המשמשת להם מעון משותף, בה מעבירים עתותיהם

לרבות ארוחות וסעודות משותפים.

ב. יוצאים ומבלים יחד, לבד ועם אחרים, נוסעים נסיעות משותפות לחו"ל.

ג. דואגים אחד למשנהו מי במימון ומי בביצוע מטלות הבית.

ד. מביעים דאגה האחד לשני ולמצבו ולהבטחת שלומו ובריאותו.

ה. המבחן סובייקטיבי ודינמי. הדברים שונים מזוג לזוג לפי השוני בגילם, השכלתם, מזגם, השקפת עולמם,

ארץ מוצאם, הרגלי חייהם, מקצועם, מצבם הכספי, מצב בריאותם וגורמים רבים אחרים.

ניתן להסתייע, מבחינה ראייתית בעדותם של בני הזוג בכל הנוגע לתפיסתם את מערכת היחסים ביניהם.

הקריטריונים שנקבעו בפסיקה להחלת חזקת השיתוף

7. לבחינת השאלה מהו המשטר הרכושי החל על בני זוג ידועים בציבור, יש לבחון תחילה את אופיו של הקשר

ביניהם. מהעובדה בלבד, שגבר ואישה חיים ביחד בנסיבות בהן ידועים הם בציבור כבני-זוג נשואים, אין

עדיין להסיק שרכוש שנרכש על-ידי כל אחד מהם בנפרד, רכוש משותף הוא.

ראה: בע"מ 8500/12 פלוני נ' פלונית (2013).

בפסיקה נקבע, כי בהתקיים תנאים מסוימים כגון, קיום אורח חיים תקין ביניהם ומאמץ משותף של שניהם

ברכישת הנכסים, עשויה הלכת שיתוף הנכסים, יציר הפסיקה לחול גם על בני זוג החיים "כידועים בציבור".

אף אם יקבע כי ש להחיל את הלכת השיתוף, הרי שהיות הצדדים "ידועים בציבור" - ולא נשואים - הינה

בעלת משמעות לעניין היקף תחולתה של הלכת השיתוף.

משמעות הדברים היא, כי היקף הלכת השיתוף בין ידועים בציבור מוגבל לאותם נכסים אשר נצברו במהלך

החיים המשותפים ומשמשים את הצדדים בחיי היום-יום, או נרכשו על ידם במשותף.

באשר לנכסים אחרים של מי מהם, ולו כאלה שנצברו על ידי מי מבני הזוג בתקופת החיים המשותפים,

לצורך החלת דין שיתוף בהם **תידרש ראיה נוספת כלשהי, כוונת שיתוף מפורשת**, למצער ראיה שתעיד ולו

באופן נסיבתי, על כוונת שיתוף בנכס המסוים (או בכלל נכסיו) של בן-הזוג.

ראה: ע"א 4385/91 סלם נ' כרמי פ"ד נא(1) 337.

ע"א 52/80 שחר נ' פרידמן פ"ד ל"ח(1) 433;

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8386-01-14 ה. נ' מ. (המנוח) ואח' - סעד הצהרתי- היקף העזבון
תמ"ש 11079-02-15 מ. נ' ה. - פינוי וסילוק יד

1 השוני בין בני זוג נשואים לבין בני זוג "הידועים בציבור" הינו **בנטל ההוכחה** וכאמור גם לגבי **סוג הנכסים**
2 לגבם יוחל השיתוף. הקמתה של חזקת שיתוף שלא נסתרה, עשויה להעיד על שיתוף רק ביחס לנכסים
3 המשמשים את בני-הזוג ביומיום, או בכאלה שנרכשו על ידם במשותף. אף באשר לנכס משפחתי מובהק
4 כאמור, תידרש מידה מסוימת של הוכחה, אותו "דבר מה נוסף" על עצם החיים הזוגיים, כי אכן **התכוונו**
5 **הצדדים ליצור שיתוף בנכס.**

6 ראה: בע"מ 1398/11 אלמונית נ' אלמוני (2012).
7 בעניין זה אין הבדל ממשי בין ידועים בציבור ובין בני זוג נשואים, כאשר נבחנת סוגיית שיתוף ספציפי בנכס,
8 אשר הובא אל החיים המשותפים, אך על ידי אחד מבני הזוג, ללא תרומה של האחר.

9 **נטל ההוכחה הרובץ על הידוע בציבור הטוען לשיתוף רכושי,** הינו **נטל כבד יותר** מאשר על בן זוג נשוי הטוען
10 לשיתוף כאמור. הנטל הראייתי המוגבר הינו כפול: מחד - נטל מיוחד להוכחת קיומה של הלכת שיתוף בין
11 ידועים בציבור בכלל ומאידך, נטל כבד להוכחת שיתוף בנכס חיצוני שנרכש קודם התגבשות היחסים
12 "לידועים בציבור" בפרט.

13 **יש ליתן משקל נכבד לאוטונומית-הרצון של בני-הזוג** בעיצוב הקשר הזוגי ביניהם ובקביעת ההסדר הרכושי
14 החל על נכסיהם. זאת, בכפוף לעקרון תום-הלב המחיל על המערכת ההסכמית - המפורשת או המשתמעת -
15 בין בני-הזוג ערכים של צדק, יושר, הגינות ושוויון.
16 ראה: רע"א 8256/99 פלונית נ' פלוני, (2003).

17 ההלכה הנוהגת, שלהוכחת כוונה לשיתוף נכסים בין בני-זוג ידועים-בציבור, נדרשות ראיות נוספות מעבר
18 לעצם החיים המשותפים יחדיו, נובעת מהזהירות שלא לכפות על הצדדים, הר כגיגית, הסדר של שיתוף
19 רכושי מקום בו בני-הזוג בחרו שלא להחיל על עצמם הסדר כאמור.
20 ראה: בג"צ 4178/04 פלוני נ' בית הדין הרבני (2006).

21 **הדברים יפים אף ביתר שאת מקום בו עסקינן בידועים בציבור בגלגול שני או יותר.**
22 ראה: בע"מ (י-ם) 547/04 פלוני נ' אלמוני (2005).

מועד היות הצדדים ידועים בציבור

ניתוח הראיות

26 8. עיון בסיכומי הנתבעים כמו בתצהיר המנוח מיום 28.6.13 מעלה כי אין מחלוקת בין הצדדים להיותה של
27 **התובעת ידועה בציבור של המנוח.**

28 **קיימת מחלוקת באשר למועד** בו החלו הצדדים את יחסיהם. הרקע למחלוקת הינה שאלת הבעלות בדירת
29 "מ.". הצדדים חלוקים האם הכירו בשנת 1992 כעמדת הנתבעים וכדברי המנוח בתצהירו מיום 28.6.13
30 (צורף כנספח 1 לכתב ההגנה) או קודם לכן בשנת 1988 כטענת התובעת, למרות היות הנתבע נשוי לאשתו
31 השניה ג. ז"ל שנפטרה ממחלה קשה בשנת 1992. התובעת עצמה התגרשה מבעלה בספטמבר 1990.

32 הדירה נרכשה ביום 2.10.91 כאשר ג., לה היה נשוי המנוח, היתה בחיים (עמ' 28). התובעת העידה:
33 **"אני יודעת שהייתה לו דירה אחרת שהוא קנה ואמרתי לו שלא נראית לי הדירה והתחלנו**
34 **להסתובב בכל השכונות החדשות שהתחילו לבנות שם והגענו למ., זה עוד לא היה מוכן ואז ראיתי**
35 **ואמרתי שזאת דירה טובה. זה הכל."**

36 **הביטוח הלאומי הכיר בתובעת כידועה בציבור רק בשנת 1992** (עמ' 11). מאידך, התובעת העידה כי הכירה
37 את המנוח בשנת 1987 באירוע יום הולדת ובשנת 1988 החלו לצאת. העידה כי המנוח אמר לה שבכוונתו

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8386-01-14 ה. נ' מ. (המנוח) ואח' - סעד הצהרתי- היקף העזבון
תמ"ש 11079-02-15 מ. נ' ה. - פינוי וסילוק יד

- 1 להתחתן עם ג. כדי לקבל את הרנטה שלה בהיותה במצב סופני "ואז הסכמתי זה לטובתו" (עמ' 15). התובעת
2 העידה כי לא פגשה בג., אינה יודעת היכן היא מתגוררת, לא ידעה שנסעה עם המנוח (עמ' 15). ידעה שהתחתן
3 עם ג. בשנת 1990 (עמ' 15) ולמרות זאת לא ציינה זאת בכתב התביעה. (בעמ' 28 לפרו') העידה:
4 **"אני לא מכירה את ג. ולא שמעתי עליה וזה הכל"**.
- 5 התובעת לא ידעה לומר מתי פרש המנוח מעבודה. מחד העידה "אני זוכרת שב-88 הוא עדיין לא פרש כי הוא
6 היה קם מאוד מוקדם" ומאידך "היינו ביחד כבר כשהוא פרש" (עמ' 16). אישרה כי בתחילת היציאות
7 המשותפות פרש לפנסיה (עמ' 27). הודתה כי בתביעותיה מהמל"ל גם בשנת 1993, לא ציינה כי הינה ידועה
8 בציבור (עמ' 18) וכי מתגוררת בא. **"לא ידעתי שצריך להחליף כתובת"**. אישרה כי העבירה כתובת רק בסמוך
9 לפטירת המנוח (עמ' 20). אישרה כי לא דיווחה לאף גורם שהתגוררה בדירת המנוח (עמ' 21). לתובעת הוצגו
10 שורה של מסמכים שהוגשו למל"ל מיום 23.8.04 ומיום 7.4.05 בהם ציינה כי הינה גרושה, ללא בן זוג,
11 מתגוררת בש. א. (21, 22 לפרו'). לא ידעה שצריך לצרף את אישור המל"ל כי הינם ידועים בצבור משנת
12 1992 (עמ' 27).
- 13 **העדה א.ט.**, העידה כי הכירה את התובעת בשנת 1987 כשהחלה לעבוד בכ. העידה כי התובעת הכירה את
14 המנוח בשנת 1988. היתה במפגשים יחד עם המנוח והתובעת. לא ראתה את האישה הנשואה של המנוח
15 **בוודאי, בחיים לא ראיתי אותה. הייתי הולכת לקנות דברים לו. עם מ.** (עמ' 31). וכן **"אני זוכרת שהם היו**
16 **ביחד מ-88. אני זוכרת כשמ. הכירה את ז. עשו אירוע בעבודה ומ. הביאה אותו וזה היה פעם הראשונה**
17 **שעשיתי את האירוע עם החברים לעבודה, זה היה כשהתחלתי לעבוד באמצע 87"** (עמ' 31)
18 **עם זאת התובעת לא עשתה רושם אמין, לאחר שעדותה בדבר הרנטה (עמ' 32) זה אחרי שהוא נפטר, היא לא**
19 **יכולה לקבל לפני" לא הלמה את האמור בסעיף 13 לתצהירה.**
- 20 **י.מ.** (ת/3) עובדת נוספת במקום העבודה שניהלה התובעת, התחילה לעבוד ביום 2.2.89. מציינת כי באותה
21 שנה הכירה את בני הזוג. העידה כי התובעת סייעה לה בהליך הגירושין. לא ידעה שז. היה נשוי לאישה אחרת
22 (עמ' 33).
- 23 **העד י.א.-הנתבע, בעלה של בתו של המנוח,** העיד כי בקיץ 1991 בעת ביקור בים המלח המנוח בא עם
24 אישתו ג. **הנתבעת 2 פ.א.** העידה כי הכירה את התובעת משנת 1992, הכחישה כי התובעת היתה אצלם ביום
25 ההולדת לבת בגיל 3. המנוח הכיר את מ. כאשר כבר גר בדירה ברח' מ. (עמ' 50). אישרה כי היתה בחתונה
26 של עו"ד וולוס ביום 11.6.92 למרות שלכאורה המנוח נכנס לדירה רק בחודש מאי 1992 ורק אז הכיר
27 לטענתה את התובעת.
- 28 הנתבעת העידה (בעמ' 51): **"הגיוני שאבא שלי לא הכיר לי אותה ביום שהוא התחיל להיות איתה, הוא**
29 **הכיר לי אותה אחרי תקופה ואני זוכרת שהוא נכנס לדירה במ. לבד ואני זוכרת שהייתי בחתונה..."**
- 30
- 31 **לסיכום – "ידועים בציבור" והתזמון.**
- 32 **10.** מכל המקובץ עולה כי למרות העובדה כי אין מחלוקת כי הצדדים הינם ידועים בציבור, אזי התובעת לא
33 הצליחה להוכיח כי תחילת הקשר ביניהם כידועים בציבור החלה עוד בשנת 1988. אדרבא, התובעת עצמה
34 מדווחת לביטוח הלאומי על היותה גרושה ללא בן זוג. המנוח היה נשוי לאישה אחרת, כאשר הביטוח
35 הלאומי מכיר בה כידועה בציבור רק בשנת 1992. **לפיכך, הנני קובעת כי תחילת החיים המשותפים של**
36 **הצדדים כידועים בציבור משנת 1992.**
- 37

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8386-01-14 ה. נ' מ. (המנוח) ואח' - סעד הצהרתי- היקף העזבון
תמ"ש 11079-02-15 מ. נ' ה. - פינוי וסילוק יד

שיתוף בנכסים - או הפרדה רכושית

11. המחלוקת העיקרית בין הצדדים הינה בשאלה אם הצדדים נהגו בהפרדה רכושית כטענת הנתבעים או היש להחיל את הלכת השיתוף כטענת התובעת(ראה החלטתי מיום 11.4.16).

12. **עמדת המנוח** - באופן חריג יחסית, בתיק זה קיימת עמדת המנוח, שהותיר תצהיר מיום 28.6.13 (צורף כנספח 1 לכתב ההגנה), ממנו עולה עמדת המנוח לענין המצב הרכושי שבין הצדדים שהינו הפרדה רכושית מוחלטת:

בסעיף 4 לתצהיר נכתב:

"מתחילת חיינו המשותפים ועד היום, חלה הפרדה רכושית מלאה בין רכושי לבין רכושה של מ. לכל אחד מאיתנו רכוש משלו ולכל אחד מאיתנו הכנסות משלו. אנו הקפדנו על הפרדה זו בין היתר, ולכל אחד מאיתנו ילדים ונכדים מנישואין ראשונים ואנו הגענו לזוגיות בגיל מבוגר יחסית ולאחר מערכות נישואין קודמות."

בסעיף 5: "בכל שנות חיינו המשותפים לא היה למ. ולי חשבון בנק משותף ולכל אחד מאתנו היה חשבון בנק בבעלותו היחידה (לי היו 3 חשבונות בנק)."

באשר לדירה כותב המנוח בסעיפים 6 ו-7 לתצהיר:

"בכל שנות חיינו המשותפים התגוררנו בדירה שבבעלותי. הדירה שבבעלותי כיום נמצאת ברח' מ. X בא. הדירה נרכשה בכספי, מתמורה שקיבלתי ממכירת דירה אחרת בא. שהיתה בבעלותי."
"בכל השנים בהן התגוררנו מ. ואני בדירת, אני נשאתי בכל הוצאות אחזקת הדירה, כולל תשלומי ארנונה, חשמל, מים, טלפון, גז, כבלים ואינטרנט(הארנונה שולמה על ידי מראש עד לסוף שנת 2013) כמו כן נשאתי בכל הוצאות הכלכלה המשותפות."

המנוח אף מציין בסעיף 10 לתצהיר, כי לתובעת דירה בבעלותה ברח' ה. X בא. המושכרת, ודמי שכירות משולמים לתובעת בלבד.

בסעיף 10 לתצהיר מציין: "מ. עובדת והכנסתה מעבודתה שייכת לה בלבד. כך היה וכך נהגנו מתחילת חיינו המשותפים." המנוח אף ציין בסעיף 14 לתצהיר רשימת מיטלטלין השייכת לכל אחד בנפרד.

בסעיף 15 לתצהיר מסכם המנוח: "הנני מצהיר כי אין למ. חלק ברכושי ובהכנסותיי, ובאופן הדדי אין לי חלק ברכושה ובהכנסותיה של מ."

לאור עמדתו הברורה של המנוח, נבחן האם התובעת הצליחה לסתור עובדתית את המצוין בתצהירו.

ראיות התובעת

13. נבחן האם התובעת הוכיחה קיום שיתוף רכושי באופן הסותר את הנטען בתצהיר המנוח המלמד על הפרדה רכושית. ביום 13.5.14 ניתנה החלטה למ"ל לבחון את דיווחי התובעת החל משנת 1987 וכן למשרד הפנים למסור את כתובותיה המוצהרות. התובעת הצהירה למ"ל כי חיה לבד ואין לה בן זוג ושום רכוש וכך גם בבקשה לקצבת זקנה (עמ' 11). הכתובות שנמסרו לא היו בדירת המנוח במ. בא. התובעת נרשמה במ. רק במאי 2013 כשהמנוח גר בח. אצל הבת שלו, טרם פטירתו(עמ' 21). החלה לשלם הוצאות הבית במ. רק כשהמנוח נפטר(עמ' 20). התובעת נשאלה לגבי טופס בקשה לקצבת שארים מיום 10.3.14 כאשר בסעיף

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8386-01-14 ה. נ' מ. (המנוח) ואח' - סעד הצהרתי- היקף העזבון
תמ"ש 11079-02-15 מ. נ' ה. - פינוי וסילוק יד

1 "רכוש משותף" ציינה – חדר שינה, תנור, ארון, סדינים, קישוטים, כריות, מנורה, שואב אבק" (עמ' 23). ולא
2 רשמה את הדירה או כספים או זכויות, השיבה כי לא היה מקום להוסיף עוד דברים.
3 התובעת העידה כי יש לה דירה משלה ברחוב ש. X א. אותה מכרה ורכשה במקומה דירה במ. בא. מפקידה .14
4 תקבולי השכירות בחשבונה. המדובר בדירה להשקעה "זו. תמיד תמך בנקודה הזו ואף פעם לא דרש ממני
5 כלום. להיפך הוא רק תמך".

6 הדבר מחזק את תצהיר המנוח בדבר הפרדה רכושית.
7 התובעת אישרה כי הדירה ברח' ל. נרכשה לפני שהצדדים הכירו, וכן את רישיון המונית (עמ' 27).
8 לא ידעה על כספי קצבת שארים וביטוח שקיבל המנוח, לאחר שאשתו נפטרה (עמ' 27).
9 התובעת נשאלה (בעמ' 24 לפרו'): :

10 ש. לך ולמנוח לא היו חשבונות משותפים נכון? לכל אחד היה חשבון נפרד?
11 ת. נכון אבל סיכמנו בינינו בעל פה, לא חתמנו על שום דבר, שהוא ישלם חלק ואני אשקיע בעבודות
12 בית, ניקיון, בישולים, הוצאות כלכלה גם, כל הקישוטים שיש בבית.
13 ש. האם זה נכון שלמנוח ולך היו חשבונות נפרדים?

14 ת. סיכמנו עם עצמנו שאנחנו נעשה כלכלת בית משותפת, כל אחד ייתן מעצמו.
15 ש. את אומרת כל הזמן "סיכמנו" אבל המנוח אמר בתצהירו שזה לא כך. אני מפנה אותך לתצהיר
16 הנתבעים, לנספח מיום 28.6.13, נספח 12. המנוח אומר בתצהיר שהכל התנהל בנפרד, לא היה
17 שום

18 דבר משותף הכל היה בהפרדה רכושית מוחלטת.
19 ת. גב' פ. היא שתלטנית ברמות על הבית ועל אבא, אין דבר כזה, היא גם השתלטה עליי בבית,
20 היא לא טיפלה באבא שלה בכלל, אין לי ספק שהיא שכנעה את ז. כי זה לא נכון. אני קניתי
21 הרבה בבית, הוצאתי הרבה בבית, השתתפתי הרבה, זה הכל, היא השתלטה על אבא שלה.
22 לצדדים לא היו חשבונות בנק משותפים ולתובעת לא היה יפוי כח לחשבון או כל מידע בקשר לחשבון
23 המנוח (עמ' 25). גם למנוח לא היה יפוי כח לחשבונה. הפקידה משכורת בחשבון בנק שלה ללא גישה למנוח
24 או יפוי כוח (עמ' 25) התובעת מודה שלא שילמה עבור אחזקת הבית. המנוח גם שילם לתובעת עבור
25 טיפולה בו עת נפל למשכב בסך 3,000 ₪ לחודש (עמ' 25).
26 הנתבעת 2 פ.א. העידה (בעמ' 65 לפרו') :

27 "השכר נקבע על פי בקשתה, זה הסכום שהיא נקבה בו, היה חודשיים שלושה באמצע שהיא חזרה
28 לעבוד בא. ואז היא אמרה שבמקום 3,000 ₪ היא מבקשת רק 2,600 ₪ או מה שכתוב שהיא לא הייתה
29 המטפלת הבלעדית של אבא, היו עוד אנשים בטיפול, אבא נזקק בעיקר להשגחה, ברוב החודשים
30 שהוא היה אצלי בהוספיס בית, ב-3 שבועות האחרונים התפקוד שלו ירד, באותה תקופה שהוא היה
31 אצלנו היא נסעה מדי פעם לא. ואז כל ההשגחה והטיפול התחלקו בינינו, אני לא הלכתי לעבודה, בעלי
32 לא הלך, אחי הגיע מי., הילדים כולם השתתפו בהשגחה על אבא, לא הייתה לה בלעדיות בטיפול
33 הזה."

34 לעניין ההתנהלות העידה הנתבעת 2 (בעמ' 66 לפרו') :
35 "החלוקה הייתה שאבא דואג לכל כלכלת הבית כולל קניות, חשמל, ארנונה, מים כבלים ואינטרנט
36 והיא דאגה לתחזוקת הבית, הוא אפילו שילם את הבניית ציפורניים שלה, היה נותן לה כל פעם 100 ₪,
37 זה דברים שהיא סיפרה לי מ.."

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8386-01-14 ה. נ' מ. (המנוח) ואח' - סעד הצהרתי- היקף העזבון
תמ"ש 11079-02-15 מ. נ' ה. - פינוי וסילוק יד

1 העידה כי אביה נשא בכל תשלומי הוצאות אחזקת הבית(53).

אחרית דבר

2
3
4
5
6 15. התובעת לא הצליחה להוכיח, כי למרות היות הצדדים ידועים בציבור, חלה הלכת השיתוף על הצדדים.
7 יתרה מזאת, לא הצליחה לקעקע את האמירות הברורות של המנוח בתצהירו, בדבר טיב היחסים הכלכליים
8 בין הצדדים בדבר הפרדה רכושית.

9 התובעת לא הצליחה להוכיח שיתוף בחשבונות, או כי השתתפה כלכלית ברכישת הדירה, או כי נשאה
10 בהוצאות אחזקת הבית, דוגמת תשלום ארנונה, חשמל, מים, טלפון, גז, כבלים ואינטרנט. לתובעת דירה
11 בבעלותה ברח' ה. X בא. המושכרת, ודמי שכירות משולמים לתובעת בלבד. התובעת שמרה את הכנסותיה
12 מעבודתה לעצמה בהפרדה מוחלטת וללא שיתוף המנוח.

13 כמו כן, לא הצליחה להוכיח כי תקופת היות הצדדים ידועים בציבור התחילה לפני שנת 1992. בכל פניותיה
14 למל"ל לא ציינה את היותה ידועה בציבור, ואת הרכוש הנוסף שלטענתה מגיע לה מהמנוח. כאמור, נטל
15 ההוכחה בתביעה הינו על התובעת שלא עמדה בנטל. לפיכך תביעת התובעת לשיתוף בנכסים נדחית.

16 16. ממילא מסתבר כי לתובעת אין טענת הגנה כנגד תביעת הפינוי וכי אין לה כל זכויות בדירה הרשומה על שם
17 המנוח ועליה לפנותה, לאחר שחלפה שנה ויותר מיום פטירת המנוח, בהתאם לרשות שקיבלה בצוואתו.

לסיכום

18
19
20 17. לפיכך נקבע כדלקמן:

21 א. תביעת התובעת להחלת הלכת השיתוף על הצדדים ולעניין היקף העזבון נדחית.

22 ב. תביעת הנתבעים לפינוי וסילוק יד מתקבלת. הפינוי ייעשה תוך 60 יום מהיום.

23
24 18. התובעת תישא בהוצאות הנתבעים ובשכ"ט עו"ד בסך 12,000 ₪ כולל מע"מ.

25
26 19. המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור את כל התיקים.

27
28 **ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים.**

29
30 ניתן היום, ט"ו כסלו תשע"ז, 15 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

31
32

אלה מירז, שופטת